

Arrest

nr. 301 257 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAEREWYCK
Antwerpsesteenweg 165/2
9100 SINT-NIKLAAS**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. GAZTEK *loco* advocaat P. VAEREWYCK en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 9 januari 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 10 januari 2022, een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 25 november 2021 in Bulgarije en op 28 december 2021 in Oostenrijk (Eurodac). Op 27 januari 2022 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker geen voogd kreeg, omdat uit een leeftijdsonderzoek bleek dat hij meerderjarig was, namelijk 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar.

1.2. Op 23 augustus 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 augustus 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/01/2022
Overdracht CGVS: 06/05/2022*

U werd op 11 mei 2023 van 08.42 uur tot 12.30 uur gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het bijzijn van een tolk die het Pashtoe en Dari machtig is. Uw advocate, meester Hanne Neve (loco meester Patrick Vaerewyck), was gedurende het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger van Pashtoen origine te zijn. U bent geboren in het dorp Nazar Abad gelegen in het district Surkhrod, in de provincie Nangarhar (Afghanistan).

Uw vader vluchtte naar Pakistan toen de taliban voor het eerst officieel aan de macht kwamen in Afghanistan. Tijdens zijn verblijf in Pakistan werkte hij als leerkracht voor een Belgische organisatie. Na de val van de taliban en de oprichting van een nieuwe republiek keerde uw vader terug naar Afghanistan. U was toen nog niet geboren.

Voor zover u zich kon herinneren was uw vader altijd tewerkgesteld als procureur-generaal in Nangarhar. Hij beoefende deze functie ongeveer 25 à 30 jaar. Als procureur-generaal zag uw vader erop toe dat bepaalde mensen naar de gevangenis dienden te gaan en anderen werden vrijgelaten. Uw vader hield zich bezig met kleine zaken zoals diefstallen en ontvoeringen maar ook met zwaarwichtigere zaken waarbij groeperingen zoals de taliban en daesh betrokken waren. De laatste drie jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan werkte uw vader als executief lid in Behsud.

De taliban bedreigden uw vader omwille van zijn werk binnen het rechterlijke systeem van Afghanistan. De taliban bedreigden uw vader via de telefoon. Bovendien waren er twee aanslagen op uw vader. De eerste aanslag vond plaats toen u ongeveer zes jaar oud was. U en uw vader waren samen onderweg naar de stad. Ten gevolge van de aanslag lag u tien of twaalf dagen in coma. Uw vader werd nogmaals het doelwit van een aanslag twee jaar voor de val van de regering. Deze aanslag vond plaats voor het kantoor van de procureur-generaal. Er werd een bom geplaatst onder de bestuurderstoel van uw vader zijn auto. Uw vader verliet echter de auto nog voor de bom ontplofte. Niemand raakte gewond. Twee jaar voor de val van de regering ontving uw vader ook een dreigbrief van de taliban. In hun brief viseerden de taliban uw volledige familie.

De nacht waarin de taliban de macht overnamen in de provincie Nangarhar, vertrokken u en uw familie richting Nimroz. Vanuit Nimroz reisden jullie verder naar Pakistan en Iran. Aan de grens tussen Iran en Turkije raakte u gescheiden van uw familie. U reisde alleen verder met de smokkelaar. De smokkelaar liet u geloven dat uw familie u volgde in een andere auto. Sinds u gescheiden raakte van uw familie heeft u geen contact meer gehad met hen en vernam u niets over hun huidige situatie.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: kopieën van uw Afghaans identiteitsdocument en de identiteitsdocumenten van uw moeder, vader, en twee broers; een kopie van een werkdocument op naam van uw vader voor een Belgische organisatie; kopieën van opleidingscertificaten op naam van uw vader; een kopie van de badge van uw vader; een foto van uw vader aan het werk; een kopie van een brief; een kopie van een dreigbrief van de taliban; kopieën van identiteitsdocumenten van familieleden in Duitsland; een brief geschreven door een familielid en familiefoto's.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u problemen te ondervinden wanneer u onder druk staat ten gevolge van een bomexplosie waarvan u als kind het slachtoffer werd.

Volgens u kunt u dan niet spreken en heeft u rust nodig. Bijgevolg werden er u specifieke steunmaatregelen verleend (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 3).

Er werd benadrukt dat u diende aan te geven wanneer u te veel stress of druk zou ondervinden tijdens het persoonlijk onderhoud. Er werd u onder meer gewezen op de mogelijkheid tot het inlassen van een pauze op die momenten (CGVS, p. 3). Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan druk te ervaren wanneer er werd gevraagd naar de tewerkstelling van uw familie bij de voormalige Afghaanse overheid. Er werden u twee opties voorgesteld, namelijk het inlassen van een pauze of om over te gaan naar een ander onderwerp. U vroeg even om rust wat u ook kreeg. Nadien antwoordde u op de gestelde vraag (CGVS, p. 12).

Na de pauze kwam u het lokaal binnen met uw jas aan en de capuchon op uw hoofd. U gaf aan niet goed te hebben geslapen en zich koortsachtig te voelen. U verklaarde ook veel na te denken. U gaf echter aan zich goed genoeg te voelen om verder te gaan met het persoonlijk onderhoud. Er werd veiligheidshalve nogmaals benadrukt dat u het diende aan te geven wanneer u zich in staat zou voelen om het persoonlijk onderhoud verder te zetten (CGVS, p. 14). Na deze pauze vroeg u op geen enkel moment om een extra pauze. U gaf ook op geen enkel ogenblik aan niet in staat te zijn verdere verklaringen af te leggen.

Na lezing van uw verklaringen blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop antwoorden te formuleren. Het persoonlijk onderhoud op het CGVS is vlot en op normale wijze verlopen en hieruit kunnen geen problemen worden afgeleid.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te worden gedood door de taliban omwille van de tewerkstelling van uw vader als procureur-generaal te Nangarhar. Er moet echter worden opgemerkt dat uw verklaringen gekenmerkt worden door tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden waardoor het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw asielaanvraag en de vrees die u hieruit puurt.

Zo moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw exacte leeftijd. Bij het indienen en registreren van uw verzoek om internationale bescherming in België verklaarde u op dat moment 17 jaar oud te zijn (zie Fiche Dienst Voogdij, d.d. 10.01.2022, p. 4). Op basis van een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 20 januari 2022, werd bepaald dat u toen 26.70 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2.3 jaar. Bijgevolg werd op basis van de leeftijdstest vastgesteld dat u meerderjarig was bij uw aankomst in België. Wanneer op het Commissariaat-generaal gevraagd naar uw geboortedatum verklaarde u deze niet te kennen. U herhaalde evenwel dat u bij uw aankomst in België drie maanden jonger was dan 17 jaar. Volgens u is het duidelijk, op basis van uw aangezicht en lengte, dat u geen 26 jaar was bij uw aankomst. U sprak met uw advocaat over het resultaat van de leeftijdstest waarop hij u wees op de lange procedure met betrekking tot het indienen van beroep tegen het resultaat van de leeftijdsbeslissing. U koos er uiteindelijk voor om de wetgeving te respecteren (CGVS, p. 5). Uit de kopie van uw Afghaans identiteitsdocument blijkt dat u op basis van uw fysiek voorkomen 6 jaar was in het jaar 1389 (volgens de Afghaanse kalender, stemt in de westerse kalender overeen met de periode 21 maart 2010 – 20 maart 2011). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Dit geldt ook voor identiteitsdocumenten. Op basis van uw Afghaans identiteitsdocument kan bijgevolg niet worden besloten dat u minderjarig was bij uw aankomst in België. Bovendien blijkt uit uw administratief dossier dat u in Bulgarije liet optekenen geboren te zijn op 08.02.1998. Volgens u verklaarde u ook in Bulgarije dat u 17 jaar oud was. Volgens u registreren de asielaanvragers in Bulgarije elke verzoeker om internationale bescherming als 19 jaar of ouder (CGVS, p. 22). Deze uitleg is echter weinig serieus te nemen. Door vast te houden aan uw minderjarige leeftijd bij aankomst in België misleidt u de Belgische asielaanvragers waardoor uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang komt.

Betreffende uw vrees voor vervolging die voortvloeit uit de voormalige tewerkstelling van uw vader blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf,
EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde aan dat uw vader 25 tot 30 jaar tewerkgesteld was als procureurgeneraal in Jalalabad, Nangarhar. De laatste drie jaar voor zijn vertrek werkte uw vader als uitvoerend lid (executive member) in Behsud (CGVS, p. 7 ev.).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de voormalige tewerkstelling van uw vader binnen het rechterlijke systeem van de voormalige Afghaanse regering. Vooreerst kon u geen duidelijk beeld geven over waar uw vader tewerkgesteld was en wat zijn precieze functie was. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt niet dat uw vader ooit tewerkgesteld was als procureur-generaal, zoals u herhaaldelijk stelde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Zowel in de dreigbrief van de taliban als de brief opgesteld door de neef van uw vader, M. Z., wordt er naar uw vader verwezen als Attorney, wat staat voor procureur of advocaat. Beide documenten benoemen uw vader niet als procureur-generaal. Dit mag verbazen daar u doorheen het volledig persoonlijk onderhoud bleef vasthouden aan het gegeven dat uw vader procureur-generaal was. Om uw vaders tewerkstelling te staven legde u verder nog opleidingscertificaten, alsook een kopie van zijn werkbadge neer. Geen van deze certificaten vermeldt ook de functie van procureur-generaal. Eén van deze certificaten werd uitgegeven door United Nations Office on Drugs and Crime (INODC). Uw vader volgde volgens dit attest een tweedaagse workshop over de gedragscode en beroepsnormen voor openbare aanklagers op 27 en 28 februari 2010. Dit certificaat werd ondertekend door de procureur-generaal. Het mag dan ook verbazen daar uw vader volgens uw verklaringen op dat moment reeds tewerkgesteld zou zijn als procureur-generaal. Daarnaast blijkt uit de door u voorgelegde werkbadge dat uw vader in november 2017 een executive member of uitvoerend lid was van het Attorney General Office, niet dat hij toen zelf procureur-generaal was. Wanneer u hiernaar werd gevraagd antwoordde u naaste de kwestie en ontwijkend. U verklaard plots – en in tegenstrijd met voorgaande - dat de officiële job van uw vader in Roz Khan en niet Nimroz was. De weg naar Roz Khan was echter te gevaarlijk waardoor uw vader ervoor koos om in Nangarhar te werken. Wat de tewerkstelling van uw vader in Nangarhar betreft, had u her er nu eerst over dat hij in Nangarhar als uitvoerend bediende (executive clerk) werkte, om dit vervolgens te veranderen naar procureur, om even later terug te keren naar uw oorspronkelijke verklaringen door te stellen dat hij zijn ganse periode van tewerkstelling in Nangarhar als procureur-generaal werkte. U vervolledigde verder nog dat hij na zijn job als procureur-generaal in Nangarhar naar Behsud werd gestuurd, waar hij gedurende drie jaar een andere functie bekleedde, namelijk de functie van uitvoerend lid of executive member of de functie zoals aangegeven in de vraagstelling (waarbij werd verwezen naar de door u neergelegde werkbadge). U kort hierna opnieuw gevraagd welke functie hij in Behsud uitoefende verklaarde u dit vergeten te zijn, maar dat het om de functie ging die net daarvoor in de vraagstelling vernoemd werd. U verklaarde deze onwetendheid met betrekking tot de functie van uw vader in Behsud door te stellen dat u en de mensen hem kenden en aanspraken als procureur-generaal (CGVS, p. 14 en 15). Uw steeds wisselende, incoherente en frappant tegenstrijdige verklaringen over de tewerkstelling van uw vader, halen de geloofwaardigheid ervan ernstig onderuit.

Daarnaast bleek u tijdens uw persoonlijk onderhoud niet in staat om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over de concrete inhoud van uw vader zijn werk. Wat betreft de inhoud van zijn werk verklaarde u dat uw vader zich bezighield met gevangenen en de taliban. Hij zorgde voor rechtvaardigheid door bepaalde mensen naar de gevangenis te sturen en anderen vrij te krijgen. Uw vader voerde onderzoek naar personen die door de politie naar hem werden gebracht. Daarnaast hield uw vader zich ook bezig met grote zaken waarbij leden van de taliban of daesh betrokken waren (CGVS, p. 7). Wanneer gevraagd meer te vertellen over de grote zaken waarbij uw vader betrokken was, kon u hierover niets vertellen. Uw vader deelde geen informatie omdat u toen minderjarig en te jong was (CGVS, p. 7 en 8). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Op basis van het resultaat van de leeftijdstest kan worden besloten dat u 23 jaar was op het moment dat u Afghanistan verliet. Verder verwees u naar het beroepsgeheim van uw vader (CGVS, p. 8). Uw vader koos ervoor om enkel de positieve aspecten van zijn werk te delen teneinde zijn kinderen niet bang te maken (CGVS, p. 9).

Er mag echter redelijkerwijs verwacht worden dat u vragen stelde aan uw vader of andere familieleden na de machtsovername, tijdens uw vlucht, in verband met zijn tewerkstelling. Het is immers omwille van uw vaders tewerkstelling dat u en uw familie Afghanistan dienden te verlaten en een vrees voor vervolging

koesteren bij terugkeer. Uw vader werd door de taliban bedreigd omwille van zijn betrokkenheid bij de aanhouding van talibanleden (CGVS, p. 9). Dat u hierover geen uitleg kan geven, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader mag toch redelijkerwijs worden verwacht dat u over een zeker kennis beschikt wat betreft zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn tewerkstelling aan de basis zou liggen van uw vlucht en die van uw familie uit Afghanistan. De voormalige tewerkstelling van uw vader betreft aldus de kern van uw asielrelaas. Gezien uw beperkte kennis en incoherente verklaringen omtrent de tewerkstelling van uw vader slaagde u er niet in zijn rol binnen het rechterlijke systeem aannemelijk te maken.

Bovendien blijkt dat sinds de oprichting van de post 'procureur-generaal' in Afghanistan, uw vader nooit de functie heeft bekleed. In 2006 werd Abdul Jabar Sabet aangesteld door president Hamid Karzai. Sabet bekleedde de functie tot 2008 of 2009 waarna Mohammad Ishaq Aloko werd aangesteld als procureur-generaal. Later, in 2016, nam Mohammad Farid Hamidi de fakkel over tot 2021. Zabihullah Kalim Karimullah was de procureur-generaal tot de machtsovername van de taliban. Bijgevolg is het onmogelijk dat uw vader meer dan 20 jaar tewerkgesteld was als procureur-generaal in Afghanistan.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw beweringen met betrekking tot de functies van uw vader als procureur-generaal binnen de rechterlijke macht in Afghanistan. Bijgevolg kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten daar deze volgens uw verklaringen voortvloeiden uit de voormalige tewerkstelling van uw vader als procureurgeneraal.

Daarnaast kunnen tevens vraagtekens worden geplaatst bij de huidige verblijfplaats van uw familieleden. U verklaarde uw familie voor het laatst te hebben gezien aan de grens tussen Iran en Turkije. Tijdens het oversteken van de grens raakten jullie elkaar kwijt (CGVS, p. 10). U reisde verder met de smokkelaar die u in de waan liet dat uw familie u achterna kwam in een ander voertuig. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen afspraken werden gemaakt tussen de familieleden onderling indien jullie van elkaar gesplitst zouden raken. Volgens u gebeurde dit niet omdat uw vader veel geld betaald had aan de smokkelaar waardoor hij de garantie kreeg dat jullie met z'n allen tot de gewenste bestemming zouden raken (CGVS, p. 17). Deze uitleg kan echter weinig overtuigen. Van uw vader, een hoogopgeleide man, kan worden verwacht dat hij de verschillende risico's die verbonden zijn aan een lange vluchtroute inschat en hierop anticipeert. Dat er geen afspraken werden gemaakt over wat diende te gebeuren indien jullie elkaar kwijtraakten, is dan ook weinig aannemelijk. Bijgevolg worden er ernstige twijfels geplaatst bij de huidige verblijfplaats van uw ouders en het gegeven dat u geen contact meer heeft met hen, temeer uit uw verklaringen blijkt dat u geen pogingen ondernam om nieuws te bekomen over de huidige verblijfplaats van uw familie. Volgens u kan u niets doen (CGVS, p. 11). Ook de neef van uw vader, M. Z., kon geen pogingen ondernemen. U wacht op verblijfsdocumenten en zal dan uw familie samen met hem zoeken. Om uw verklaringen in verband met de huidige verblijfplaats van uw familie en uw relaas te staven, legde u een brief voor geschreven door deze neef van uw vader M. Z. Gezien de nauwe band tussen u en de auteur mist deze brief elke objectieve bewijswaarde. Er ken immers een zekere mate van welwillendheid jegens u vanwege de auteur verwacht worden. Bovendien bleek M. Z. ook niet aanwezig te zijn op het moment dat u en uw familie de grens tussen Iran en Turkije probeerden over te steken. Bijgevolg kan hij voor wat betreft de problemen van u en uw familie na jullie vertrek uit Afghanistan enkel verder gaan op hetgeen u hem hebt verteld.

De (rest van de) door u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. De identiteitsdocumenten van u, uw ouders en uw broers vormen louter een aanwijzing van jullie identiteiten die hier verder niet ter discussie staan. Op basis van de door u voorgelegde certificaten op naam van uw vader en de kopie van zijn badge kan niet worden besloten dat hij daadwerkelijk tewerkgesteld was als procureur-generaal in Jalalabad of als executief of uitvoerend lid in Behsud. Zoals reeds vermeld toont de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt aan dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Bijgevolg kunnen documenten enkel als bewijs worden aanvaard indien ze dienen ter ondersteuning van aannemelijke en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Verder legde u een brief voor uitgegeven door het kantoor van de procureur-generaal.

De kwaliteit van dit document is echter dermate laag waardoor het niet volledig kon worden vertaald. Logischerwijs verliest dit document hierdoor bewijswaarde. Bij al deze stukken ter staving van de beroepsactiviteiten van uw vader dient bijkomend opgemerkt te worden dat het hier slechts fotokopieën

betreffen, waardoor de bewijswaarde ervan al zeer laag – zo niet nihil - is aangezien deze door knipen plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Op basis van de foto die u voorlegde van uw vader aan het werk kan evenmin worden vastgesteld wat zijn functie was in Afghanistan. Tot slot hebben de identiteitsdocumenten van M. Z. N. en L. N., en de foto's van uw vader en M. Z. geen relevantie voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan.

Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen

vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Surkhrod. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden

aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel,

daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de Taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de Taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de Taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de Taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De Taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de Taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan

aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 3, 6 en 13 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-Handvest;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de administratieve beslissingen;
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- Het vertrouwens-, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel;
- De rechten van verdediging;
- Het recht op eerbieding van privéleven.

Verzoeker betoogt vooreerst dat de beslissing niet rechtsgeldig werd genomen daar uit de kennisgeving niet kan worden geweten door wie de beslissing juist werd genomen. Derhalve is de beslissing nietig.

Voorts stelt verzoeker dat zijn verklaringen omtrent zijn leeftijd ten onrechte worden aangewend om afbreuk te doen aan zijn algemene geloofwaardigheid. Verzoeker verklaarde zijn geboortedatum op basis van zijn taskara en de verklaringen van zijn ouders, waarop hij redelijkerwijze dacht te vertrouwen.

Dat zijn werkelijke leeftijd niet zou overeenstemmen met hetgeen hem werd verteld, kan bezwaarlijk worden aangewend om zijn algemene geloofwaardigheid in vraag te stellen. Verzoeker meent verder dat een zulke inschatting blijk geeft van een vooringenomenheid in hoofde van de commissaris-generaal.

Verzoeker haalt verder nog een nieuwsartikel aan waaruit blijkt dat de leeftijdsonderzoeken niet betrouwbaar zijn en aldus een relatieve bewijswaarde hebben.

Aangaande de werkzaamheden van zijn vader, meent verzoeker dat er sprake is van een spraakverwarring. Verzoeker heeft helemaal niet willen voorhouden of gaan beweren dat zijn vader dé procureur-generaal was onder het vroegere Afghaanse regime. Verzoeker heeft enkel en alleen gezegd dat zijn vader de functie van procureur heeft waargenomen. Verzoeker veronderstelt dat er sprake was van een vertaalfout of een gebrek aan juridische kennis in hoofde van verzoeker en de tolk. Ook stelt verzoeker dat er mogelijk sprake was van stress in zijner hoofde.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat zijn vader wel degelijk een procureur was, doch niet een procureur-generaal.

In de bestreden beslissing wordt enkel rekening gehouden met het verkeerd geformuleerde gegeven dat de vader van verzoeker dé procureur-generaal zou zijn geweest, terwijl uit een lezing van de voorgelegde stukken en de voormelde functieomschrijvingen duidelijk blijkt dat de vader van verzoeker de taak van procureur uitoefende. Verzoeker stelt nog dat zelfs al was de vader van verzoeker slechts een procureur, hier nog steeds een risico uit voortvloeit.

Wat de onduidelijkheden betreft omtrent de verblijfplaatsen van zijn familieleden, heeft verzoeker naar waarheid gesteld dat er een verspreiding van de familieleden plaatsvond.

De bewering dat er wel afspraken zouden gemaakt zijn vermits de vader van verzoeker hoogopgeleid was, is een onbewezen en uit de lucht gegrepen veronderstelling. Verzoeker merkt nog op dat in de bestreden beslissing plots naar het opleidingsniveau van de vader van verzoeker wordt verwezen, terwijl daarvoor de taak en de werkzaamheden van verzoekers vader in twijfel werden getrokken.

Overigens kan niet worden verwacht dat men gedetailleerde afspraken maakt wanneer men halsoverkop moet vluchten.

Verzoeker bekritiseert vervolgens de beoordeling van de door verzoeker neergelegde documenten. Men gaat er automatisch vanuit dat de neergelegde documenten niet-authentiek zouden zijn.

Het lijkt er op dat men voorhoudt dat men eerst een volledig dossierbundel moet samenstellen (en dan nog met originele documenten) vooraleer je een levensbedreigende situatie kan ontvluchten.

Nog meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie.

Verzoeker benadrukt dat er sprake is van represailles tegenover voormalige overheidsmedewerkers.

2.1.2. Verzoeker stuurt op 11 december 2023 nog een aantal bijkomende stukken. Hij omschrijft dit als stukken *“ter staving van zijn stelling. Hij wenst deze nog aan het bundel toe te voegen.”* Verzoeker brengt dit bericht slechts ter kennis met als bijlage *“documenten uit Afghanistan[...]”*.

Artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt echter als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Het door verzoeker op 11 december 2023 ter kennis gebrachte stuk maakt slechts melding van verzoekers wens om bijkomende stukken neer te leggen, zonder enige verdere duiding te bieden. Dergelijke handelswijze kan niet worden gezien als een ‘aanvullende nota’ in de zin van artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet. De bij artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet geboden

mogelijkheid om per aanvullende nota nieuwe elementen aan te brengen tot de sluiting van de debatten, ontslaat verzoeker bovendien niet van de verplichting om de stukken bij te brengen vanaf het ogenblik dat hij daarover beschikt en om desgevallend te verduidelijken waarom deze stukken niet eerder konden worden bijgebracht. Derhalve worden de documenten die verzoeker bijbrengt op 11 december 2023 uit de debatten geweerd.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker stelt op de eerste plaats dat niet duidelijk is van wie de bestreden beslissing juist uitgaat. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing die zich bevindt in het administratief dossier blijkt evenwel dat deze beslissing werd genomen door de adjunct-commissaris, die deze beslissing tevens ondertekende. De Raad benadrukt in dit verband dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van zijn verdediging en het hem toekomt om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten waarnemen door een advocaat van zijn keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen teneinde inzage van het administratief dossier op de zetel van het Commissariaat-generaal te bekomen conform de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Verzoeker en zijn advocaat konden overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet tevens gebruik maken van hun inzagerecht bij de Raad en hadden aldus de mogelijkheid ter griffie inzage te nemen van het administratief dossier.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker opgeworpen vervolging daar hij misleidende verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd (i), hij incoherente verklaringen gaf over de juiste aard van de werkzaamheden van zijn vader (ii), zijn verklaringen aangaande de voormelde werkzaamheden lacunair waren (iii), objectieve informatie verzoekers verklaringen tegenspreekt (iv) en verzoeker geen duidelijkheid verschaft inzake de verblijfplaats van zijn familieleden (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd afbreuk doen aan zijn algemene geloofwaardigheid:

“Zo moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw exacte leeftijd. Bij het indienen en registreren van uw verzoek om internationale bescherming in België verklaarde u op dat moment 17 jaar oud te zijn (zie Fiche Dienst Voogdij, d.d. 10.01.2022, p. 4). Op basis van een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 20 januari 2022, werd bepaald dat u toen 26.70 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2.3 jaar. Bijgevolg werd op basis van de leeftijdstest vastgesteld dat u meerderjarig was bij uw aankomst in België. Wanneer op het Commissariaat-generaal gevraagd naar uw geboortedatum verklaarde u deze niet te kennen. U herhaalde evenwel dat u bij uw aankomst in België drie maanden jonger was dan 17 jaar. Volgens u is het duidelijk, op basis van uw aangezicht en lengte, dat u geen 26 jaar was bij uw aankomst. U sprak met uw advocaat over het resultaat van de leeftijdstest waarop hij u wees op de lange procedure met betrekking tot het indienen van beroep tegen het resultaat van de leeftijdsbeslissing. U koos er uiteindelijk voor om de wetgeving te respecteren (CGVS, p. 5). Uit de kopie van uw Afghaans identiteitsdocument blijkt dat u op basis van uw fysiek voorkomen 6 jaar was in het jaar 1389 (volgens de Afghaanse kalender, stemt in de westerse kalender overeen met de periode 21 maart 2010 – 20 maart 2011). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Dit geldt ook voor identiteitsdocumenten. Op basis van uw Afghaans identiteitsdocument kan bijgevolg niet worden besloten dat u minderjarig was bij uw aankomst in België. Bovendien blijkt uit uw administratief dossier dat u in Bulgarije liet optekenen geboren te zijn op 08.02.1998. Volgens u verklaarde u ook in Bulgarije dat u 17 jaar oud was. Volgens u registreren de asiellambtenaren in Bulgarije elke verzoeker om internationale bescherming als 19 jaar of ouder (CGVS, p. 22). Deze uitleg is echter weinig serieus te nemen. Door vast te houden aan uw minderjarige leeftijd bij aankomst in België misleidt u de Belgische asiellautoriteiten waardoor uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang komt.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij steeds waarheidsgetrouw zijn leeftijd toelichtte, gebaseerd op de verklaringen van zijn familie en de informatie op zijn taskara.

Verzoekers vermeende eerlijkheid wordt echter sterk gelouterd door de vaststelling dat hij in Bulgarije een andere geboortedatum opgaf die dichter lag bij zijn werkelijke leeftijd. Nog merkt de Raad op dat verzoekers voorgehouden leeftijd van 17 jaar maar liefst 9 jaar verschilt van zijn werkelijke, geschatte leeftijd van 26 jaar. Een zulke grote discrepantie doet allerminst vermoeden dat verzoeker waarheidsgetrouwe verklaringen aflegde aangaande zijn leeftijd.

Waar verzoeker stelt dat zijn taskara zonder enige basis ontzegd werd van enige bewijswaarde, verwijst de Raad naar de objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie en documentenfraude is en Afghaanse documenten zodoende een uiterst geringe en relatieve bewijswaarde hebben.

Voorgaande elementen volstaan om te besluiten dat verzoeker wel degelijk misleidende verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd, hetgeen tot gevolg heeft dat zijn algemene geloofwaardigheid op negatieve wijze wordt aangetast.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist, hetgeen verzoeker ook zelf aangeeft. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker de vermeende werkzaamheden van zijn vader niet aannemelijk maakte:

“Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de voormalige tewerkstelling van uw vader binnen het rechterlijke systeem van de voormalige Afghaanse regering. Vooreerst kon u geen duidelijk beeld geven over waar uw vader tewerkgesteld was en wat zijn precieze functie was. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt niet dat uw vader ooit tewerkgesteld was als procureur-generaal, zoals u herhaaldelijk stelde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Zowel in de dreigbrief van de Taliban als de brief opgesteld door de neef van uw vader, M. Z., wordt er naar uw vader verwezen als Attorney, wat staat voor procureur of advocaat. Beide documenten benoemen uw vader niet als procureur-generaal. Dit mag verbazen daar u doorheen het volledig persoonlijk onderhoud bleef vasthouden aan het gegeven dat uw vader procureurgeneraal was. Om uw vaders tewerkstelling te staven legde u verder nog opleidingscertificaten, alsook een kopie van zijn werkbadge neer. Geen van deze certificaten vermeldt ook de functie van procureur-generaal. Eén van deze certificaten werd uitgegeven door United Nations Office on Drugs and Crime (INODC). Uw vader volgde volgens dit attest een tweedaagse workshop over de gedragscode en beroepsnormen voor openbare aanklagers op 27 en 28 februari 2010. Dit certificaat werd ondertekend door de procureur-generaal. Het mag dan ook verbazen daar uw vader volgens uw verklaringen op dat moment reeds tewerkgesteld zou zijn als procureur-generaal. Daarnaast blijkt uit de door u voorgelegde werkbadge dat uw vader in november 2017 een executive member of uitvoerend lid was van het Attorney General Office, niet dat hij toen zelf procureur-generaal was. Wanneer u hiernaar werd gevraagd antwoordde u naaste de kwestie en ontwijkend. U verklaard plots – en in tegenstrijd met voorgaande - dat de officiële job van uw vader in Roz Khan en niet Nimroz was. De weg naar Roz Khan was echter te gevaarlijk waardoor uw vader ervoor koos om in Nangarhar te werken. Wat de tewerkstelling van uw vader in Nangarhar betreft, had u her er nu eerst over dat hij in Nangarhar als uitvoerend bediende (executive clerk) werkte, om dit vervolgens te veranderen naar procureur, om even later terug te keren naar uw oorspronkelijke verklaringen door te stellen dat hij zijn ganse periode van tewerkstelling in Nangarhar als procureur-generaal werkte. U vervolledigde verder nog dat hij na zijn job als procureur-generaal in Nangarhar naar Behsud werd gestuurd, waar hij gedurende drie jaar een andere functie bekleedde, namelijk de functie van uitvoerend lid of executive member of de functie zoals aangegeven in de vraagstelling (waarbij werd verwezen naar de door u neergelegde werkbadge). U kort hierna opnieuw gevraagd welke functie hij in Behsud uitoefende verklaarde u dit vergeten te zijn, maar dat het om de functie ging die net daarvoor in de vraagstelling vernoemd werd. U verklaarde deze onwetendheid met betrekking tot de functie van uw vader in Behsud door te stellen dat u en de mensen hem kenden en aanspraken als procureur-generaal (CGVS, p. 14 en 15). Uw steeds wisselende, incoherente en frappant tegenstrijdige verklaringen over de tewerkstelling van uw vader, halen de geloofwaardigheid ervan ernstig onderuit.

Daarnaast bleek u tijdens uw persoonlijk onderhoud niet in staat om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over de concrete inhoud van uw vader zijn werk. Wat betreft de inhoud van zijn werk verklaarde u dat uw vader zich bezighield met gevangenen en de taliban. Hij zorgde voor rechtvaardigheid door bepaalde mensen naar de gevangenis te sturen en anderen vrij te krijgen.

Uw vader voerde onderzoek naar personen die door de politie naar hem werden gebracht. Daarnaast hield uw vader zich ook bezig met grote zaken waarbij leden van de taliban of daesh betrokken waren (CGVS, p. 7). Wanneer gevraagd meer te vertellen over de grote zaken waarbij uw vader betrokken was, kon u hierover niets vertellen. Uw vader deelde geen informatie omdat u toen minderjarig en te jong was (CGVS, p. 7 en 8). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Op basis van het resultaat van de leeftijdstest kan worden besloten dat u 23 jaar was op het moment dat u Afghanistan verliet. Verder verwees u naar het beroepsgeheim van uw vader (CGVS, p. 8). Uw vader koos ervoor om enkel de positieve aspecten van zijn werk te delen teneinde zijn kinderen niet bang te maken (CGVS, p. 9). Er mag echter redelijkerwijs verwacht worden dat u vragen stelde aan uw vader of andere familieleden na de machtsovername, tijdens uw vlucht, in verband met zijn tewerkstelling. Het is immers omwille van uw vaders tewerkstelling dat u en uw familie Afghanistan dienden te verlaten en een vrees voor vervolging koesteren bij terugkeer. Uw vader werd door de taliban bedreigd omwille van zijn betrokkenheid bij de aanhouding van talibanleden (CGVS, p. 9). Dat u hierover geen uitleg kan geven, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader mag toch redelijkerwijs worden verwacht dat u over een zeker kennis beschikt wat betreft zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn tewerkstelling aan de basis zou liggen van uw vlucht en die van uw familie uit Afghanistan. De voormalige tewerkstelling van uw vader betreft aldus de kern van uw asielrelaas. Gezien uw beperkte kennis en incoherente verklaringen omtrent de tewerkstelling van uw vader slaagde u er niet in zijn rol binnen het rechterlijke systeem aannemelijk te maken.

Bovendien blijkt dat sinds de oprichting van de post 'procureur-generaal' in Afghanistan, uw vader nooit de functie heeft bekleed. In 2006 werd Abdul Jabar Sabet aangesteld door president Hamid Karzai. Sabet bekleedde de functie tot 2008 of 2009 waarna Mohammad Ishaq Aloko werd aangesteld als procureur-generaal. Later, in 2016, nam Mohammad Farid Hamidi de fakkel over tot 2021. Zabihullah Kalim Karimullah was de procureur-generaal tot de machtsovername van de taliban. Bijgevolg is het onmogelijk dat uw vader meer dan 20 jaar tewerkgesteld was als procureur-generaal in Afghanistan."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er mogelijks sprake is van een spraakverwarring te wijten aan de tolk of verzoeker zelf. Het verschil tussen procureur en procureur-generaal was dan ook geheel onduidelijk. De Raad acht een zulke spraakverwarring echter onwaarschijnlijk. Immers, verzoeker werd zeer specifiek bevraagd naar de juiste functie van zijn vader, waarop deze uitdrukkelijk verklaarde dat zijn vader de procureur-generaal zelf was, en niet voor hem werkte (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14). Voorts verwees verzoeker naar een collega van diens vader als zijnde een procureur, en stelde dat deze de taken van zijn vader overnam in geval van afwezigheid (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). Verwijzend naar zijn broer stelde verzoeker dat deze ook een procureur was (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13). Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker het onderscheid tussen beide termen kende en ook zelf hanteerde. De Raad merkt hierbij nog op dat van verzoeker, die zelf verklaarde te zijn opgegroeid in een familie van procureurs én zelf een zeker niveau van scholing behaalde, toch redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij het verschil zou kennen tussen een procureur en een procureur-generaal (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14). De Raad benadrukt in dit verband nog dat verzoeker zelf verklaarde dat hij de tolk goed verstond (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 22).

Waar verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en stelt dat hier onomwonden uit zou blijken dat zijn vader wel degelijk werkzaam was als procureur, gaat hij voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waarin terecht wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen op dit punt lacunair, gebrekkig en tegenstrijdig zijn. Verzoekers verklaringen op dit punt kunnen dan ook niet overtuigen ter staving van de vermeende werkzaamheden van zijn vader.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers gebrek aan kennis omtrent de verblijfplaatsen van zijn familieleden niet aannemelijk is:

"Daarnaast kunnen tevens vraagtekens worden geplaatst bij de huidige verblijfplaats van uw familieleden. U verklaarde uw familie voor het laatst te hebben gezien aan de grens tussen Iran en Turkije. Tijdens het oversteken van de grens raakten jullie elkaar kwijt (CGVS, p. 10). U reisde verder met de

smokkelaar die u in de waan liet dat uw familie u achterna kwam in een ander voertuig. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen afspraken werden gemaakt tussen de familieleden onderling indien jullie van elkaar gesplitst zouden raken. Volgens u gebeurde dit niet omdat uw vader veel geld betaald had aan de smokkelaar waardoor hij de garantie kreeg dat jullie met z'n allen tot de gewenste bestemming zouden raken (CGVS, p. 17). Deze uitleg kan echter weinig overtuigen. Van uw vader, een hoogopgeleide man, kan worden verwacht dat hij de verschillende risico's die verbonden zijn aan een lange vluchtroute inschat en hierop anticipeert. Dat er geen afspraken werden gemaakt over wat diende te gebeuren indien jullie elkaar kwijtraakten, is dan ook weinig aannemelijk. Bijgevolg worden er ernstige twijfels geplaatst bij de huidige verblijfplaats van uw ouders en het gegeven dat u geen contact meer heeft met hen, temeer uit uw verklaringen blijkt dat u geen pogingen ondernam om nieuws te bekomen over de huidige verblijfplaats van uw familie. Volgens u kan u niets doen (CGVS, p. 11). Ook de neef van uw vader, M.Z., kon geen pogingen ondernemen. U wacht op verblijfsdocumenten en zal dan uw familie samen met hem zoeken. Om uw verklaringen in verband met de huidige verblijfplaats van uw familie en uw relaas te staven, legde u een brief voor geschreven door deze neef van uw vader M.Z. Gezien de nauwe band tussen u en de auteur mist deze brief elke objectieve bewijswaarde. Er ken immers een zekere mate van welwillendheid jegens u vanwege de auteur verwacht worden. Bovendien bleek M.Z. ook niet aanwezig te zijn op het moment dat u en uw familie de grens tussen Iran en Turkije probeerden over te steken. Bijgevolg kan hij voor wat betreft de problemen van u en uw familie na jullie vertrek uit Afghanistan enkel verder gaan op hetgeen u hem hebt verteld."

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat de bestreden beslissing zich baseert op loze veronderstellingen omtrent zijn vader om te besluiten dat het niet geloofwaardig is dat er geen afspraken werden gemaakt. De Raad acht de gevolgtrekking van de bestreden beslissing echter dienstig en omstandig gemotiveerd. Verzoeker kan hier met zijn algemene en vage kritiek geen afbreuk aan doen. De Raad herinnert eraan dat het aan verzoeker toekomt om de motieven van de bestreden beslissing op concrete wijze te weerleggen, *quod non*.

Verder doet verzoeker geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing door te stellen dat men op een zulke haastige manier diende te vluchten dat men geen afspraken kon maken. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker verklaarde samen te zijn vertrokken met zijn familie vooraleer te zijn opgesplitst. Dit kan bezwaarlijk worden beschouwd als een dermate halsoverkop vertrek dat het maken van afspraken was uitgesloten. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker overigens verklaarde dat zijn vader verzoekers reis heeft georganiseerd en een smokkelaar betaalde die verzoeker tot in Oostenrijk heeft gebracht, waarna verzoeker zelf doorreisde naar België (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 11). Als reden waarom hij precies in België een verzoek om internationale bescherming wil indienen, stelde hij, ten eerste, dat zijn vader dit heeft beslist en dat hij, ten tweede, had gehoord dat het een goed land is voor vluchtelingen (*Ibid.*).

Overigens stelt verzoeker dat de bestreden beslissing naar het opleidingsniveau van diens vader verwijst, terwijl daarvoor de taak en de werkzaamheden van de vader in twijfel werden getrokken. De commissaris-generaal kan zich echter beroepen op het geheel van de verklaringen van verzoeker bij de geloofwaardigheidsbeoordeling, ook al werd een deel van deze verklaringen reeds ongeloofwaardig bevonden in eenzelfde beslissing. Indien verzoekers eigen verklaringen niet aan hem konden worden tegengeworpen, zou de geloofwaardigheidsbeoordeling zinledig zijn. Dit motief past dus in het geheel van de motivering.

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op aangaande de door verzoeker neergelegde documenten:

"De (rest van de) door u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. De identiteitsdocumenten van u, uw ouders en uw broers vormen louter een aanwijzing van jullie identiteiten die hier verder niet ter discussie staan. Op basis van de door u voorgelegde certificaten op naam van uw vader en de kopie van zijn badge kan niet worden besloten dat hij daadwerkelijk tewerkgesteld was als procureur-generaal in Jalalabad of als executief of uitvoerend lid in Behsud. Zoals reeds vermeld toont de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt aan dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Bijgevolg kunnen documenten enkel als bewijs worden aanvaard indien ze dienen ter ondersteuning van aannemelijke en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Verder legde u een brief voor uitgegeven door het kantoor van de procureur-generaal. De kwaliteit van dit document is echter dermate laag waardoor het niet volledig kon worden vertaald. Logischerwijs verliest dit document hierdoor bewijswaarde. Bij al deze stukken ter staving van

de beroepsactiviteiten van uw vader dient bijkomend opgemerkt te worden dat het hier slechts fotokopieën betreffen, waardoor de bewijswaarde ervan al zeer laag – zo niet nihil - is aangezien deze door knipen plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Op basis van de foto die u voorlegde van uw vader aan het werk kan evenmin worden vastgesteld wat zijn functie was in Afghanistan.

Tot slot hebben de identiteitsdocumenten van M.Z.N. en L.N., en de foto's van uw vader en M.Z. geen relevantie voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming."

De Raad is van oordeel dat de omstandige en uitgebreide motivering van de bestreden beslissing omtrent de door verzoeker neergelegde documenten genoegzaam doet besluiten dat deze niet bij machte zijn om verzoekers ongeloofwaardige verklaringen te remediëren. Verzoekers algemene en vage kritiek kan op generlei wijze deze vaststellingen weerleggen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst nog naar algemene landeninformatie en beleidsrichtlijnen, maar hiermee toont hij niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing enige grondslag missen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Verzoeker beroep zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker geloofwaardige persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet.
De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP